

PYŁEK KWIATOWY 500g

Cena: 53,88 PLN

Opis produktu

PYŁEK KWIATOWY 200g

Pyłek kwiatowy stanowią męskie komórki rozrodcze produkowane przez kwiaty. Zbieraniem pyłku zajmują się pszczoły zbieraczki. Mak, kukurydza i łubin należą do roślin, z których pszczoły zbierają wyłącznie pyłek. Z innych miododajnych roślin zbierają zarówno pyłek kwiatowy, jak i nektar. Pszczoły zbieraczki mieszają pyłek ze śliną oraz nektarem i w postaci tzw. obnóży przenoszą do ula i składają w komórkach plastra. Przeniesiony do ula pyłek w formie obnóży nazywany jest pyłkiem pszczelim i służy zaspokajaniu bieżących potrzeb pokarmowych, a także tworzeniu zapasów na okres niedostatku pyłku w przyrodzie.

Młode pszczoły wzbogacają go następnie śliną i miodem, rozdrabniają i ubijają. Ubity w komórkach plastra zasklepiany jest miodem i woskiem. W zasklepionej komórce plastra następuje fermentacja beztlenowa, w wyniku której wytwarzany jest konserwujący pyłek kwiatowy kwas L-mlekowy. Tak spreparowany nazywany jest pierzgą i stanowi podstawowe źródło białka dla rozwijającej się rodziny pszczelej. Jest ponadto źródłem substancji odżywczych i mineralnych, wykorzystywanych przez robotnice do produkcji mleczka pszczelego.

Właściwości odżywcze i lecznicze produktów pszczelich znane były od czasów prehistorycznych. Były one wykorzystywane nie tylko w postaci artykułów żywnościowych, ale przede wszystkim jako leki stosowane w różnego rodzaju dolegliwościach. Współcześnie nauka potwierdza ich lecznicze właściwości.

Pyłek pszczeli stanowi kompozycję wielu ważnych dla organizmu człowieka składników odżywczych. Powstaje w pylnikach roślin nasiennych w postaci ziarenek o wymiarach 2,5 - 250µm, różniących się kształtem, barwą, wielkością i ciężarem w zależności od gatunku rośliny.

W ciągu jednego roku od jednej rodziny pszczelej uzyskuje się od 1 do 7kg pyłku. Może on być w części przechwytywany przez pszczelarza przy użyciu poławiaczy pyłku. Świeżo pozyskany jest nietrawny ze względu na dużą zawartość wody i należy go konserwować, np. poprzez suszenie w temperaturze pokojowej bez dostępu promieni słonecznych. Stosuje się też zamrażanie, liofilizację, mieszanie z miodem lub cukrem.

Pyłek kwiatowy jest produktem bardzo bogatym w biologicznie aktywne substancje. W ziarnach pyłku pochodzących z różnych gatunków roślin stwierdzono obecność ponad 200 substancji. Do zasadniczych grup związków należą białka i aminokwasy, flawonoidy, węglowodany, lipidy i kwasy tłuszczowe, enzymy i koenzymy, witaminy oraz sole mineralne. Z tego względu nazywa się go często cudowną odżywką.

Skład pyłku pszczelego:

Najważniejszą grupę związków biologicznie czynnych pyłku kwiatowego stanowią **białka i wolne aminokwasy**, tj. arginina, fenyloalanina, izoleucyna, leucyna, lizyna, metionina, treonina, walina, alanina, prolina, seryna, histydyna, glicyna i inne. Zawartość aminokwasów w pyłku dochodzi do 12%.

W pyłku obecne są zarówno aminokwasy endo- jak i egzogenne. Aminokwasy endogenne organizm zwierzęcia może sam wytworzyć. Natomiast egzogenne muszą być dostarczone z zewnątrz, gdyż organizm tego rodzaju aminokwasów nie wytwarza. Szczególne znaczenie ma aminokwas egzogeny zwany arginina. Jak wykazały badania, arginina zawarta w pyłku zwiększa produkcję tlenu azotu, który obniża napięcie ścian naczyń i działa w ten sposób rozkurczowo na tętnice wieńcowe podobnie jak nitrogliceryna. Arginina zapobiega również zlepianiu się erytrocytów.

Z pyłku kwiatowego wyizolowano także ponad 30 **enzymów i koenzymów** katalizujących liczne procesy biochemiczne w organizmie człowieka. Pyłek stanowi również bogate źródło flawonoidów, leukoantocyjanów, katechin, kwasu oleanolowego i ursolowego. W znacznych ilościach występują w nim **fenolokwasy** (ok. 2g w 100g), najczęściej kwas chlorogenowy, ferulowy, p-hydroksybenzoesowy i p-kumarowy. Wśród lipidów obecne są nienasycone kwasy tłuszczowe (NNKT), m.in. kwas linolowy, γ -linolenowy i arachidowy.

W pyłku kwiatowym wykryto ok. 40 **pierwiastków** pod postacią soli mineralnych w tym znaczące ilości potasu, magnezu, żelaza i cynku. W mniejszych ilościach występuje natomiast selen, bor, srebro, pallad, platyna, cyrkon i tytan.

Węglowodany to przede wszystkim fruktoza, glukoza, maltoza, oraz w mniejszej ilości: arabinoza, ryboza, izomaltoza i wiele innych.

Pyłek kwiatowy jest również źródłem **witamin** rozpuszczalnych zarówno w tłuszczach, jak i w wodzie, tj. A, B1, B2, B3, E, C, B6, PP, P, D, H, B12, kwas foliowy, inozytol, biotynę, kwas pantotenowy.

Właściwości:

Pobudza apetyt, reguluje przemianę materii, doprowadza do spadku wagi osób otyłych, wzmacnia organizm, zwiększa liczbę czerwonych ciałek krwi oraz zwiększa poziom żelaza w surowicy krwi. Wykazuje właściwości detoksykacyjne. Pyłek eliminuje lub zmniejsza szkodliwe oddziaływanie szeregu czynników chemicznych.

Dzięki swojej dużej wartości biologicznej może być wykorzystywany u dzieci w różnych chorobach wywołanych zaburzeniami w odżywianiu, brakiem apetytu czy opóźnionym rozwojem. W przypadku dzieci anemicznych pyłek kwiatowy wpływa na przyrost czerwonych ciałek krwi, poprawia również ich ogólny stan zdrowia. Poleca się go ludziom dorosłym, rekonwalescentom i osobom wykonującym ciężką pracę fizyczną.

Badania wykazują, że pyłek kwiatowy ma duże znaczenie dla schorzeń **przewodu pokarmowego**. Reguluje procesy trawienne, m.in. łagodzi skutki ostrych zaparć. Wpływa na wielkość i skład flory bakteryjnej przewodu pokarmowego. Wyciągi z pyłku kwiatowego mają silne działanie przeciwbakteryjne oraz przeciwgrzybicze.

Pyłek jest skuteczny w leczeniu **stanów zapalnych** jamy ustnej, szczególnie gdy jest użyty razem z propolisem. W przewodzie pokarmowym pyłek niszczy lub wstrzymuje działalność bakterii chorobotwórczych. Pyłek jest stosowany przy rozstroju żołądka. Wspomaga leczenie silnych zaparć. Wspomaga leczenie choroby wrzodowej żołądka i dwunastnicy, zmniejsza krwawienia.

Dzięki właściwościom **detoksykacyjnym** działa ochronnie na tkankę wątroby, wspomagając jej odbudowę. Dlatego można go stosować w stanach zapalnych wątroby (ostrym i przewlekłym). Kuracje pyłkowe obniżają w surowicy krwi aktywność aminotransferazy alaninowej i asparaginianowej, fosfatazy alkalicznej i bilirubiny.

Pyłek kwiatowy łagodzi i zmniejsza objawy głodu alkoholowego, dlatego też stosuje się go w leczeniu alkoholizmu. Wykazuje działanie uspokajające. Pyłek pszczeli poprawia psychiczne samopoczucie człowieka.

Zmniejsza nerwowość, rozdrażnienie, wzmacnia **system nerwowy** osłabiony na skutek stresu lub przepracowania. Wspomaga leczenie depresji, umożliwia obniżenie dawek preparatów antydepresyjnych. Wspomaga także leczenie nerwic wegetatywnych. Zwiększa ukrwienie tkanki nerwowej, podwyższa sprawność psychiczną i koncentrację.

Działa wzmacniająco na **naczynia krwionośne**. Dzięki zawartości rutyny zapobiega ich pękaniu, a w szczególności najdrobniejszych naczyń. Poprawia krążenie, przeciwdziałając zmianom miażdżycowym naczyń mózgowych. Można go używać w profilaktyce wylewów krwi do mózgu. Obniża poziom lipidów (trójglicerydów i cholesterolu) oraz hamuje agregację (zlepianie) płytek krwi. Wspomaga leczenie stanów pozawałowych. Wspomaga leczenie nadciśnienia, zaburzeń krążenia obwodowego.

Podnosi **odporność** organizmu na zakażenia zwiększając ilość przeciwciał. Przyjmowanie profilaktyczne pyłku zapobiega występowaniu chorób przeziębieniowych oraz grypy. Dotyczy to szczególnie ludzi starszych. W przypadku zachorowania skraca czas leczenia i łagodzi przebieg infekcji.

Pyłek pszczeleli wspólnie z miodem może służyć do leczenia **chorób alergicznych**. Stosowanie pyłku wspólnie z miodem skutecznie leczy katar sienny, astmę lub znacznie łagodzi ich objawy.

Wyciągi z pyłku wykazują lecznicze działanie w **schorzeniach gruczołu krokowego**. Na międzynarodowym Kongresie Pszczelarskim w Bukareszcie zalecano propagowanie profilaktycznego zażywania pyłku przez mężczyzn powyżej 40. roku życia. We Francji, Szwajcarii i Szwecji prowadzone są badania nad leczniczym działaniem pyłku na to schorzenie i doniesienia są pozytywne. W naszej medycynie ludowej leczenie prostaty pyłkiem jest stosowane od dawna. W początkowym stadium choroby hamuje ją zmniejszając jednocześnie możliwość wystąpienia nawrotów.

Wyciągi z pyłku kwiatowego zwiększają wydzielanie **insuliny**. Pyłek spożywany przez chorych na cukrzycę skutecznie pomaga obniżyć poziom cukru we krwi.

U większości chorych pyłek powoduje znaczny przyrost krwinek czerwonych, hemoglobiny oraz wzrost poziomu żelaza w surowicy krwi.

Odgrywa dużą rolę w neurohormonalnej regulacji procesów płciowych, poprawiając spermatogenezę u mężczyzn i owogenezę u kobiet oraz zapobiega poronieniom.

Wprowadzane do **kosmetyków** ekstrakty z pyłku pszczelego wykazują korzystne działanie na skórę i włosy. Kremy oraz balsamy odżywiają i wygładzają skórę, przywracają jej elastyczność, nadają zdrowy, młody wygląd, opóźniają procesy starzenia i działają biostymulująco. Dzięki obecności aminokwasów zawierających siarkę w ekstraktach z pyłku szampony zwalczają łupież i zapobiegają wypadaniu włosów, regenerują, odżywiają włosy i skórę głowy. Znane są też odżywcze maseczki przyrządzane domowym sposobem z pyłku, żółtka jaj i oliwy.

Dawkowanie pyłku:

Zaleca się przyjmować pyłek pszczeleli 3 razy dziennie pół godziny przed jedzeniem. Pyłek należy rozmieszać z miodem, mlekiem lub wodą, a następnie dokładnie przeżuwać przed połknięciem dla zwiększenia przyswajalności pyłku.

- * dzieci 3-5 lat 10g pyłku (dwie łyżeczki od herbaty)
- * dzieci 6-12 lat 15g pyłku, (trzy łyżeczki od herbaty)
- * dzieci powyżej 12 lat i dorośli 20g pyłku, (cztery łyżeczki od herbaty)
- * dorośli leczniczo 30-40g pyłku, (dwie łyżki stołowe).